

at Forskelligheden kommer stærkt frem, men det er ogsaa heldigt, at de, der har faaet den allerfineste Jord, har faaet den i den daarlige Kulturtilstand ved Overtagelsen. „Den noget uensartede Stilling, som Parcellisterne herved har faaet, maa imidlertid antages i det væsentlige at blive udlignet i Tiden indtil næste Ejendomsskylds vurdering, idet der ved Fastsættelsen af den Købesum for Jorden (Jordværdien), som skal forrentes til Staten, skal tages særligt Hensyn til Jordens Kulturtilstand ved Overdragelsen til Nybyggerne, jfr. Over-Skyldraadets Vejledning af 21. forrige Maaned for Vurderingsraadene.“ — Den Vejledning altsaa, som det ærede Medlem Hr. Martin Hansen henviste til i Gaar. — „Den væsentligste Aarsag til, at Ansøgerne har paadraget sig Gæld i saa stort Omfang, som sket er, er formentlig den høje Anskaffelsessum for Besætning og Redskaber, og de stærkt faldende Priser paa Landbrugsprodukter maa selv sagt skabe Vanskeligheder, hvad der imidlertid gælder ikke alene for Ansøgerne, men for alle, som er afhængige af Konjunkturerne. Ansøgerne skulde endog have den Fordel, at de skiftende Konjunkturer kun i ringe Grad vil øve Indflydelse paa Værdien af den dem tilhørende Jord med Bygninger. Det kan vel betragtes som givet, at det af Ansøgerne ønskede billige Driftslaan af Statskassen vilde være en stor Hjælp for dem, men da Konsekvenserne af at vise Imødekommenhed overfor det foreliggende Andragende kan antages at blive meget vidtrækkende, og da efter Udvalgets Formening de Husmænd, som har faaet Jord til Husmandsbrug i Henhold til Jordlovene af 4. Oktober 1919, ikke bør have nogen særlig Ret til fremfor andre at opnaa yderligere Støtte fra Statskassens Side, er der dog indenfor Udvalget Enighed om at udtale, at man ikke kan anbefale Andragendet.“ Jeg har villet læse dette Svar op, fordi jeg synes, at da dette Spørgsmaal er blevet drøftet saa indgaaende ogsaa i Landets Presse, bør Jordlovsudvalgets enstemmige Stilling hertil komme til almindelig Kundskab. Vi har undslaaet os for at anbefale Andragendet for Konsekvensernes Skyld, og fordi vi efter de foreliggende Oplysninger ikke paa nogen Maade kan anerkende, at det ærede Medlem Hr. Ulrichs Sortseeri er rigtigt og betegnende for Forholdene dernede. Vi er ikke et Øjeblik blinde for, hvilken Haandsrækning det vilde være for de paagældende at faa denne billige Driftskapital i Stedet for at henvises til at søge den ved Auktioner og Vekselskredit, men vi har Gang paa Gang set, at Nybyg-

gere og Nybegyndere mere eller mindre er henviste til at hjælpe sig igennem paa den Maade. Jeg tror, der er Betingelser til Stede for, at de aller, allerfleste kan slippe igennem, naar de udfører et dygtigt Arbejde paa den Lod, de har faaet.

Jeg vil gerne have Lov til at fremsætte Bemærkninger til nogle af det ærede Medlem Hr. Ulrichs Udtalelser. Han spurgte mig direkte, om jeg da vilde paastaa, at Nybyggerne paa Egholm ikke vilde bestille noget. Jeg vil dertil svare: De er ikke lige raske alle sammen. Naar man slipper 41 Nybyggere ud paa en Koloni og selv bor ved Siden af og kan besøge dem jævnligt Sommeren igennem og se, hvordan de grejer deres Ting, saa kan Forskellen snart mærkes. Men det var vel egentlig ogsaa det, man tilsigtede ved Jordlovgivningen, at de dygtige skulde bringes til at vinde frem foran de udygtige og de energiske bringes til at vinde frem foran de mindre energiske, og det er der Mulighed for dernede. Jeg for mit Vedkommende vil ganske dristigt paastaa, at naar Betingelserne er som dem, de har dernede, kan man ikke lade sig paavirke af, at en 3—4—5 Stykker maaske ikke er i Stand til at klare sig dernede; for det er meget svært at dømme om, hvorvidt det er vedkommendes egen Skyld, eller det skyldes en Tilfældighed, men Konsekvenserne af at vise sin Imødekommenhed ved Statshjælp er lige vidtrækkende. Derfor har jeg for mit Vedkommende villet slaa meget stærkt fast, at vil man hele Jordlovgivningens Vel, skal man væge sig imod at gøre de nye Statshusmandsbrug til Forsørgelsesanstalter for en Familie, som Staten har en Forpligtelse til at holde oppe, hvordan end den enkelte ter sig. Og det er lidt underligt, forekommer det mig, at det er det konservative Folkepartis Ordfører (Ulrich), der i denne Sag gør sig til Talsmand for, at man skal vise Villighed til at støtte disse Mennesker, at man ikke skal fastholde saa stærkt som muligt den enkeltes personlige Ansvar overfor det Forhold, han gaar ind til, at man ikke skal sige til ham, at det ikke kan nytte, at han kommer og klynker, og heller ikke, at han kommer og kræver. Det, han maa, er at klare sig selv under det frie Erhvervs Vilkaar, efter at Staten har givet ham den Haandsrækning, som satte ham i Stand til at komme ind i dette Erhverv.

Dernæst vil jeg gerne gøre en Bemærkning angaaende Administrationen af hele denne Lovgivning. Der blev spurg om, hvorledes Forretningsgangen er. Forretningsgangen er den, at Jordlovsudvalget